

Petőfi Sándor:

Pató Pál úr

Mint elátkozott királyfi
Túl az Óperencián,
Él magában falujában
Pató Pál úr mogorván.
Be más lenne itt az élet.
Ha egy ifjú feleség...
Közbevágott Pató Pál úr:
"Ej, ráérünk arra még!"

Roskadófélben van a ház,
Hámlik le a vakolat,
S a szél egy darab födéllel
Már tudj' isten hol szalad;
Javítsuk ki, mert maholnap
Pallásról néz be az ég...
Közbevágott Pató Pál úr:
"Ej, ráérünk arra még!"

Pusztta a kert, e helyett a
Szántóföld szépen virít,
Termi bőven a pipacsnak
Mindenféle nemeit.
Mit henyél az a sok béres?
Mit henyélnek az ekék?
Közbevágott Pató Pál úr:
"Ej, ráérünk arra még!"

Hát a mente, hát a nadrág,
Úgy megritkult, olyan ó,
Hogy szunyoghálónak is már
Csak szükségből volna jó;
Híni kell csak a szabót, a

Posztó meg van véve rég...

Közbevágot Pató Pál úr:

"Ej, ráérünk arra még!"

Életét így teszi által;

Bár apái nékie

Mindent oly bőven hagyának,

Soha sincsen semmije.

De ez nem az ő hibája;

Ő magyarnak születék,

S hazájában ősi jelszó:

"Ej, ráérünk arra még!"